

Jutta Nymphius • Volker Fredrich

Benno's beste vriend

Vertaling: Annelore Kodde

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Normaal gaat het zo met Benno.

Maar nu gaat het zo.

Wat is er gebeurd?

Er is iets!

‘Aaaaaaaa...’

Benno doet zijn mond heel ver open,
zodat mama goed naar binnen kan kijken.

Maar die schudt haar hoofd. ‘Nee hoor,
niets te zien. Helemaal niet rood. Je bent
kernegezond. Morgen kun je gewoon weer naar
school. En nu gaan we slapen.’

Ze stopt Benno in bed en loopt de kamer uit.

Maar slapen, dat is precies wat Benno niet
kan. Want er is iets, ook al kan mama het niet
zien!

Het gebeurt altijd onderweg naar school:
Benno’s handen gaan opeens trillen. Zijn hart
begint te bonzen. En zijn mond wordt kurkdroog.

Zo kan hij morgen niet naar school!

Misschien moet hij schapjes gaan tellen. Die
truc heeft papa hem geleerd.

Benno fantaseert over witte, pluizige lammetjes
die vrolijk over een hekje huppelen. Hij telt mee:

één, twee, drie... Maar opeens komt er een boze, blaffende hond aangestormd, die over het hekje mee springt. En dan nog een en nog een...

Benno doet snel zijn ogen weer open.

Hij wil nu echt niet aan honden denken. Want daar is het allemaal mee begonnen. Of beter gezegd, met *die ene* hond: Rudi de teckel.

Hoe het allemaal begon

Een paar weken geleden ging Benno met mama naar de markt. Benno doet dat graag! Hij is vooral dol op het kraampje van mevrouw Gertrude. Zij heeft de lekkerste appels van de hele wereld! En ook de lekkerste lolly's, die zitten soms in haar zak.

In de verte ziet Benno mevrouw Gertrude al staan. Ze lacht naar hem en haalt een lolly uit haar zak. Blij begint Benno te rennen. Maar dat had hij beter niet kunnen doen.

Want toen...

... is het gebeurd!

Rudi,
hier!

Eerst leek het alsof Benno niet meer kon bewegen. Stokstijf stond hij daar. Wat was er nou net gebeurd? Het was allemaal zo snel gegaan!

Toen hij mama's hand op zijn schouder voelde, moest hij plotseling huilen. Zijn buik deed best wel pijn, dat merkte hij nu.

Mevrouw Gertrude kwam achter haar kraam vandaan. 'Het spijt me zo, Benno,' zei ze bezorgd, 'Rudi doet dat anders nooit! Ik denk dat hij geschrokken is, toen je plotseling aan kwam

rennen. Gaat het een beetje? Wil je een lolly?'

Nee, het ging niet goed met Benno. Hij durfde bijna niet naar Rudi de teckel te kijken. Mevrouw Gertrude wilde hem zelfs twee lolly's geven. Maar Benno schudde zijn hoofd, zonder iets te zeggen. In een buik die pijn doet, past geen lolly en zeker geen twee! Hij wilde alleen maar weg hier. Voordat Rudi de teckel weer zou schrikken.

